Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

17. března 2016 *

„Řízení o předběžné otázce — Daňové právní předpisy — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 135 odst. 1 písm. a) — Osvobození pro pojišťovací činnosti — Pojmy ‚pojišťovací činnosti' a ‚související služby pojišťovacích makléřů a pojišťovacích agentů' — Služby likvidace pojistných událostí poskytované jménem a na účet pojistitele"

Ve věci C-40/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Naczelny Sąd Administracyjny (nejvyšší správní soud, Polsko) ze dne 19. listopadu 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 2. února 2015, v řízení

Minister Finansów

proti

Aspiro SA, dříve BRE Ubezpieczenia sp. z o.o.,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, A. Arabadžev, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund (zpravodaj), S. Rodin, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. prosince 2015,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Minister Finansów B. Rogowska-Rajda, jakož i J. Kautem a M. Lubińskim, jako zmocněnci,

— za Aspiro SA M. Szafarowskou, jakož i T. Michalikem a M. Spychalskim, daňovými poradci,

— za polskou vládu B. Majczynou a K. Maćkowskou, jako zmocněnci,

— za vládu Spojeného království L. Christiem a S. Brandonem, jako zmocněnci, ve spolupráci s E. Mitrophanous, barrister,

— za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a M. Owsiany-Hornung, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: polština.

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 23. prosince 2015,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Minister Finansów (ministr financí) a společností Aspiro SA, dříve BRE Ubezpieczenia sp. z o.o. (dále jen „Aspiro“), ve věci daňového rozhodnutí týkajícího se osvobození služeb likvidace pojistných událostí poskytovaných společností Aspiro jménem a na účet pojišťovací společnosti.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 135 odst. 1 písm. a) směrnice stanoví:

„Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

a) pojišťovací a zajišťovací činnosti včetně souvisejících služeb poskytovaných pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty.“

4 Článek 135 odst. 1 písm. a) odpovídá čl. 13 části B písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), který nahradil.

5 Článek 135 odst. 1 písm. d) a f) směrnice o DPH stanoví osvobození dvou typů činností:

„d) činnosti včetně sjednávání týkající se vkladových a běžných účtů, plateb, převodů, pohledávek, šeků a dalších převoditelných cenných papírů, s výjimkou vymáhání pohledávek;

[…]

f) činnosti včetně sjednávání, avšak vyjma řízení a správu, týkající se akcií, podílů na společnostech nebo sdruženích, dluhopisů a jiných cenných papírů, kromě dokladů zakládajících právní nárok na zboží a práv nebo cenných papírů uvedených v čl. 15 odst. 2“.

Polské právo

6 Zákon o dani ze zboží a služeb (ustawa o podatku od towarów i usług) ze dne 11. března 2004, ve znění účinném v době rozhodné z hlediska z hlediska skutkového stavu v původním řízení (Dz. U. 2011, č. 177, položka 1054, dále jen „zákon o DPH“), ve svém čl. 43 odst. 1 bodě 37 stanoví:

„Od daně jsou osvobozeny služby týkající se pojištění a zajištění, zprostředkovatelské služby při poskytování pojištění a zajištění, jakož i služeb pojistitele v rámci pojistných smluv, které uzavřel na cizí účet, vyjma převodu práv nabytých v souvislosti s plněním smluv týkajících se pojištění a zajištění.“

7 Článek 43 odst. 13 tohoto zákona zní:

„Osvobození od daně se vztahuje i na poskytování služby, která je součástí služby uvedené v odst. 1 bodech 7 a 37 až 41, která tvoří samostatný celek a je charakteristická a nezbytná pro poskytování služby osvobozené od daně podle odst. 1 bodů 7 a 37 až 41.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

8 Aspiro, společnost se sídlem ve Varšavě, je osobou povinnou k DPH. Jménem a na účet pojišťovací společnosti poskytuje na základě s ní uzavřené smlouvy celou škálu služeb souvisejících s likvidací pojistných událostí. Je odměňována paušální odměnou, jejíž sazba se řídí druhem dotčené pojistné události.

9 Předkládající soud upřesňuje, že Aspiro není pojišťovací společností, pojišťovacím makléřem ani pojišťovacím agentem. Zejména není odpovědná vůči pojištěným osobám. V rámci uvedené smlouvy provádí následujících 18 činností, z nichž ale některé postupuje nezávislému subdodavateli:

— příjem hlášení o pojistných událostech,

— zanášení pojistných událostí do počítačového systému a aktualizace informací v průběhu jejich likvidace,

— zjišťování příčin a okolností pojistných událostí, včetně prohlídky majetku a místa, kde k nim došlo, shromažďování požadované dokumentace a kroky nezbytné pro určení odpovědnosti, výše škody a její náhrady, jakož i další služby poskytované osobám oprávněným z pojistné smlouvy,

— obstarávání korespondence s klienty, včetně plnění informačních povinností vůči poškozeným nebo pojištěným osobám, a obstarávání korespondence s ostatními subjekty vstupujícími do procesu likvidace pojistných událostí,

— provádění likvidace pojistných událostí, analýza shromážděných podkladů a přijímání rozhodnutí v případech škody,

— vystavování technických a případně dalších posudků při škodách způsobených dopravní nehodou,

— vedení fotodokumentace pojistné události,

— zhotovování kopií podkladů nezbytných k hlášení o pojistné události,

— příprava kompletní dokumentace, která je nezbytná pro přezkum nároků na náhradu škody nebo jiná plnění,

— archivování dokumentace pojistných událostí,

— poskytování informací o průběhu likvidace pojistné události a o právech z ní vyplývajících osobám oprávněným z pojistné smlouvy,

— vedení regresního řízení vůči třetím osobám, s výjimkou soudních řízení,

— přezkum námitek a stížností týkajících se likvidace pojistných událostí,

— umožnění oprávněným osobám nahlížet do spisu týkajícího se pojistné události,

— příprava převodů a příkazů v počítačovém systému,

— zasílání a příjem korespondence, která souvisí s likvidací pojistné události,

— vyhotovování zpráv o likvidaci pojistné události na žádost klienta,

— provádění dalších úkonů, které jsou nezbytné pro likvidaci pojistných událostí na základě pojistných smluv a které souvisejí s výše uvedenými činnostmi.

10 Aspiro předložila ministru financí žádost o vydání individuálního interpretačního rozhodnutí o tom, zda jsou podle zákona o DPH služby likvidace pojistných událostí, které poskytuje, osvobozeny od DPH.

11 Podle společnosti Aspiro představují činnosti, které vykonává jménem a na účet pojišťovací společnosti na základě jejího zmocnění, pojistné služby ve smyslu polského práva. Tvoří samostatný celek, plně související s činností této pojišťovací společnosti a pro ni nezbytný, který nesleduje vlastní cíl. Aspiro má za to, že tyto činnosti představují plnění jediné služby komplexní povahy, které musí být osvobozeno v plném rozsahu.

12 V rozhodnutí ze dne 31. srpna 2012 se ministr financí ztotožnil s názorem společnosti Aspiro pouze zčásti. Měl za to, že pouze pátá kategorie činností, tj. provádění likvidace pojistných událostí, zahrnující analýzu relevantních podkladů a přijetí rozhodnutí o krytí pojistné události, představuje pojistnou službu. Byl toho názoru, že všechny ostatní činnosti společnosti Aspiro souvisejí s likvidací pojistných událostí, avšak nepředstavují pojistné služby. Podle uvedeného ministra se na ně proto osvobození nevztahuje, neboť mají technickou a administrativní povahu a mohou být prováděny v rámci jiných činností než pojistných služeb.

13 Společnost Aspiro rozhodnutí napadla před Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie (krajský správní soud ve Varšavě). Ten žalobě vyhověl a rozhodnutí zrušil, neboť měl za to, že polský zákonodárce sice rozšířil osvobození nad rámec toho, co stanoví směrnice o DPH, nicméně rozhodl, že ministr financí nemůže vůči daňovým poplatníkům uplatňovat striktnější znění uvedené směrnice.

14 Ministr financí podal proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek.

15 Naczelny Sąd Administracyjny (nejvyšší správní soud) měl pochybnosti o tom, zda takové ustanovení, jakým je čl. 43 odst. 13 zákona o DPH, nesprávně rozšiřuje ustanovení čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH a zda takové služby, jako jsou služby poskytované společností Aspiro, mohou být osvobozeny od daně, a rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH vykládat v tom smyslu, že se na takové služby, jako jsou služby dotčené v projednávané věci, které poskytuje za pojišťovací společnost třetí osoba jménem a na účet pojistitele, přičemž tato třetí osoba nemá žádný právní vztah k pojištěnému, vztahuje osvobození od daně uvedené v tomto ustanovení?“

K předběžné otázce

K přípustnosti

16 Aspiro tvrdí, že ve sporu v původním řízení vyvstal výkladový problém týkající se pouze vnitrostátního práva, který se tedy netýká práva unijního. Podle této společnosti je položená otázka irelevantní pro účely řešení sporu, a je proto nepřípustná. Aspiro zdůrazňuje, že i za předpokladu, že by čl. 43

odst. 13 zákona o DPH doplnil další případy osvobození, které nejsou stanoveny v čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH, vnitrostátní orgány by nemohly uplatňovat na jednotlivce striktnější ustanovení uvedené směrnice.

17 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rámci spolupráce Soudního dvora a vnitrostátních soudů, zavedené článkem 267 SFEU, je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. Týká-li se tedy položená otázka výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen o ní rozhodnout. Odmítnutí rozhodnout o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz rozsudky PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, body 38 a 39, jakož i Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 27).

18 V projednávané věci je třeba připomenout, že předkládající soud musí vnitrostátní právo vykládat v co největší míře ve světle unijního práva (viz zejména rozsudek Pfeiffer a další, C-397/01 až C-403/01, EU:C:2004:584, bod 113), v daném případě směrnice o DPH. Jelikož se uvedený soud táže na věcnou působnost vnitrostátního ustanovení, které je uplatňováno v rámci sporu v původním řízení a které provádí směrnici o DPH, není zjevné, že by otázka položená Soudnímu dvoru, týkající se způsobu, jakým je třeba vykládat uvedenou směrnici, byla irelevantní pro řešení daného sporu.

19 Předběžná otázka je tedy přípustná.

K věci samé

20 Úvodem je třeba připomenout, že výrazy použité pro vymezení osvobození od daně uvedených v čl. 135 odst. 1 směrnice o DPH je třeba vykládat striktně vzhledem k tomu, že představují odchylky od obecné zásady, podle níž je DPH vybírána z každého úplatného poskytnutí služeb uskutečněného osobou povinnou k dani (viz rozsudek BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 56).

21 Aby bylo možné na položenou otázku odpovědět, je třeba zkoumat, zda taková činnost likvidace pojistných událostí, jako je činnost vykonávaná společností Aspiro, je „pojišťovací činnosti“, nebo je třeba ji chápat jako „související služby poskytované pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty“ ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH.

22 Pokud jde zaprvé o pojišťovací činnosti, je pro tyto podle všeobecně přijímaného názoru charakteristické, že pojistitel se na základě předchozí úhrady pojistného zavazuje zajistit pojištěnému v případě, že dojde k materializaci krytého rizika, plnění dohodnuté při uzavření smlouvy (rozsudky CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, bod 17, a Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, bod 39).

23 Soudní dvůr upřesnil, že výraz „pojišťovací činnost“ se netýká pouze činností vykonávaných samotnými pojistiteli a je v zásadě dostatečně široký na to, aby zahrnul poskytnutí pojistného krytí osobou povinnou k dani, která sama není pojistitelem, avšak v rámci kolektivního pojištění obstarává svým zákazníkům takové pojištění využitím služeb pojistitele, který nese pojistné riziko. Nicméně taková činnost již z povahy věci implikuje existenci smluvního vztahu mezi poskytovatelem pojišťovacích služeb a osobou, jejíž rizika jsou pokryta pojištěním, tedy pojištěným (výše uvedené rozsudek Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, body 40 a 41).

24 V projednávaném případě se přitom takový poskytovatel služeb, jakým je Aspiro, sám pojištěnému nezavázal ke krytí rizik a není k němu nijak smluvně vázán.

25 Proto i když služba likvidace pojistných událostí dotčená v původním řízení, tak jak je popisována předkládajícím soudem, představuje základní prvek pojišťovací činnosti, jelikož v daném případě zahrnuje určení odpovědnosti a vyčíslení škody, jakož i rozhodnutí o vyplacení či nevyplacení náhrady škody pojištěnému, je třeba konstatovat, že tato služba, poskytovaná navíc pojistiteli, nepředstavuje pojišťovací činnost ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH.

26 Jak bylo připomenuto v bodě 20 rozsudku v projednávané věci, toto konstatování je kromě toho podepřeno nutností vykládat odchylky od obecného režimu DPH striktně.

27 Uvedené konstatování nemůže být vyvráceno argumentem společnosti Aspiro a polské vlády, podle kterého je třeba s pojišťovací činností zacházet pro účely DPH stejně jako s finančními službami. Jelikož podle této společnosti a vlády služby likvidace pojistných událostí představují klíčový prvek pojišťovací činnosti a současně představují samostatný celek, mělo by se na ně vztahovat osvobození od daně stanovené v čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH, obdobně jako je tomu v případě řešení zvoleného pro finanční služby. Tato analýza je podle jejich názoru podpořena návrhem směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112, pokud jde o zacházení s pojistnými a finančními službami [COM(2007) 747 final], předloženým Komisí dne 28. listopadu 2007.

28 Je pravda, že Soudní dvůr v rozsudku týkajícím se finančních institucí rozhodl, že pokud poskytované služby, v daném případě některé počítačové služby, představují, globálně posuzovány, samostatný celek a plní specifické a podstatné funkce finančních služeb popsaných v čl. 135 odst. 1 písm. d) a f) směrnice o DPH, vztahuje se na ně osvobození stanovené uvedeným ustanovením (v tomto smyslu viz rozsudek SDC, C-2/95, EU:C:1997:278, bod 66).

29 Nicméně Soudní dvůr rozhodl, že v oblasti pojišťovací činnosti nelze použít analogii s finančními službami, přičemž zdůraznil odlišné znění čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH, které se týká pouze pojišťovací činnosti v úzkém slova smyslu, a čl. 135 odst. 1 písm. d) a f) uvedené směrnice, které se týká činností „souvisejících s“ určitými bankovními činnostmi nebo jich „se týkajících“ (v tomto smyslu viz rozsudek Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, bod 43).

30 Kromě toho, návrh směrnice uvedený v bodě 27 rozsudku v projednávané věci, který nebyl Radou přijat, nemá každopádně žádnou relevanci při výkladu platného práva, a nemůže tedy odůvodňovat výklad čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH založený *per analogiam* na výkladu čl. 135 odst. 1 písm. d) a f) uvedené směrnice.

31 Mimoto je třeba mít za to, že konstatování uvedené v bodě 25 rozsudku v projednávané věci není zpochybněno zásadou daňové neutrality. Jak uvedla generální advokátka v bodě 28 svého stanoviska, tato zásada neumožňuje rozšířit oblast působnosti osvobození od daně, aniž by pro to existovalo jednoznačné právní ustanovení. Uvedená zásada totiž není pravidlem primárního práva, které by mohlo určovat platnost osvobození od daně, nýbrž výkladovou zásadou, která se musí použít souběžně se zásadou striktního výkladu osvobození od daně (v tomto smyslu viz rozsudek Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, bod 45).

32 Zadruhé je třeba zkoumat, zda služby dotčené v původním řízení představují služby související s pojišťovacími činnostmi poskytované pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty, a mohou tedy být jako takové osvobozeny od daně.

33 Pokud jde o pojem služby související s pojišťovacími činnostmi, je třeba mít za to, že jak uvedla generální advokátka v bodě 31 svého stanoviska, výraz „související“ je dostatečně široký na to, aby pokryl různé služby přispívající k výkonu pojišťovací činnosti, a zejména likvidaci pojistných událostí, která představuje jednu ze základních součástí uvedené činnosti.

34 Co se dále týče podmínky, podle níž musí být dotyčné služby „poskytované pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty“, je třeba ověřit, zda činnost takového poskytovatele služeb, jakým je Aspiro, spočívající v zajištění likvidace pojistných událostí jménem a na účet pojišťovací společnosti, může být považována za vykonávanou takovými makléři nebo agenty.

35 V tomto ohledu není rozhodující okolnost, že podle popisu skutkových okolností poskytnutého předkládajícím soudem není Aspiro pojišťovacím makléřem nebo agentem. Formální označení této společnosti totiž nepostačuje k určení toho, zda její činnost spadá do působnosti osvobození.

36 Jak již Soudní dvůr rozhodl, je třeba zkoumat samotný obsah předmětných činností (v tomto smyslu viz rozsudky Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, bod 32; Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, bod 66, a J. C. M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, bod 17).

37 V rámci tohoto zkoumání je vyžadováno splnění dvou podmínek. Zaprvé musí mít poskytovatel vztah k pojistiteli a k pojištěnému (rozsudek Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, bod 44). Tento vztah může být i jen nepřímý, pokud je poskytovatel subdodavatelem makléře nebo agenta (v tomto smyslu viz rozsudek J. C. M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, bod 29). Zadruhé musí jeho činnost zahrnovat takové základní prvky funkce pojišťovacího agenta, jako jsou hledání zákazníků a navazování kontaktu mezi nimi a pojistitelem (v tomto smyslu viz rozsudek Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, body 33 a 36).

38 První z těchto podmínek takový poskytovatel, jako je Aspiro, splňuje. Je totiž v přímém vztahu k pojišťovací společnosti, jelikož vykonává činnost jejím jménem a na její účet, a v nepřímém vztahu k pojištěnému, v rámci posuzování a správy pojistných událostí.

39 Naopak, pokud jde o druhou z uvedených podmínek, týkající se služeb poskytovaných pojistnými makléři a agenty nebo jejich subdodavateli, musí tyto služby souviset se samotnou podstatou povolání pojistného makléře nebo agenta, která spočívá v hledání zákazníků a navazování kontaktu mezi nimi a pojistitelem za účelem uzavírání pojistných smluv (viz zejména rozsudky Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, bod 45; Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, bod 36, a J. C. M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, bod 18). Pokud jde o subdodavatele, je třeba, aby se podílel na uzavírání pojistných smluv (v tomto smyslu viz rozsudek J. C. M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, body 9 a 18).

40 Taková činnost spočívající ve správě pojistných událostí jménem a na účet pojistitele, jako je činnost dotčená v původním řízení, přitom s hledáním zákazníků a navazováním kontaktu mezi nimi a pojistitelem za účelem uzavírání pojistných smluv nijak nesouvisí.

41 Z toho plyne, že taková služba nespadá mezi služby „poskytované pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty“ ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH.

42 Obdobně jako služby dotčené ve věci, ve které byl vydán rozsudek Arthur Andersen (C-472/03, EU:C:2005:135), služby správy pojistných událostí poskytované takovým poskytovatelem, jako je Aspiro, je třeba chápat nikoliv jako služby poskytované pojišťovacím agentem, ale jako rozdělení činností pojišťovací společnosti (v tomto smyslu viz rozsudek Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, bod 38).

43 Za těchto podmínek není namístě odkazovat, jak to činí vláda Spojeného království, na pojem „zprostředkování pojištění“ uvedený v čl. 2 bodě 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění (Úř. věst. 2003, L 9, s. 3; Zvl. vyd. 06/04, s. 330), ani na takové činnosti makléřů a pojišťovacích agentů uvedené v čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 77/92/EHS ze dne 13. prosince 1976 o opatřeních k usnadnění účinného výkonu svobody usazování a volného pohybu služeb u činnosti pojišťovacích agentů a makléřů (ze skupiny 630 ISIC), a zejména o přechodných opatřeních ohledně těchto činností (Úř. věst. 1977, L 26, s. 14), které byly

směrnicí 2002/92 nahrazeny. Jak uvedla generální advokátka v bodě 46 svého stanoviska, účelem těchto směrnic je podpora volného pohybu dotyčných služeb v Unii a jejich cíl je odlišný od cíle sledovaného směrnicí o DPH. Uvedené definice proto nemohou být jako takové použity pro určení rozsahu činností osvobozených od DPH v rámci směrnice o DPH.

44 Z toho plyne, že činnost vykonávaná pouze na základě svěření zpracování pojistných událostí třetí osobě, ač tato externalizace nesouvisí s hledáním zákazníků a navazováním kontaktu mezi nimi a pojišťovací společností za účelem uzavírání pojistných smluv, není osvobozena od DPH.

45 Z výše uvedených úvah plyne, že na položenou otázku je třeba odpovědět tak, že čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že na takové služby likvidace pojistných událostí, jako jsou služby dotčené v původním řízení, které poskytuje třetí osoba jménem a na účet pojišťovací společnosti, se nevztahuje osvobození od daně upravené v tomto ustanovení.

K nákladům řízení

46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 135 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že na takové služby likvidace pojistných událostí, jako jsou služby dotčené v původním řízení, které poskytuje třetí osoba jménem a na účet pojišťovací společnosti, se nevztahuje osvobození od daně upravené v tomto ustanovení.

Podpisy